

[Justitsministeren]

Nordamerika og i Europa, kan jeg til fulde bekræfte, at Danmark heldigvis er et rimeligt, fredeligt land. Problemet er jo bare, at for den, der bliver udsat for en voldshandling, som bliver ramt af voldskriminalitet, som bliver invalideret for livet fysisk eller psykisk, er det jo en utrolig ringe trøst. Derfor mener jeg, at selv om vi kan glæde os over kriminalitetsstatistikkerne på en række områder, kan vi ikke gøre det på voldsområdet; på det felt bør vi opprioritere indsatsen.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Tom Behnke talte tidligere i dag om sine erfaringer fra den virkelige verden. På den baggrund er jeg meget enig i ministerens bemærkninger om udtrykket ferieophold i forbindelse med de danske fængsler.

Når jeg bad om ordet, var det i anledning af ministerens bemærkninger om, at vi skal tilrettelægge afsoningen således, at forøgelsen af ventetiderne ikke bliver så stor. Ministeren nævnte Helsingør Arresthus, men sagde jo selv, at det modsvarer en stor del af nedskæringerne. Der er altså stadig væk tale om nedskæringer på vores arresthuse, og jeg synes ikke, det er tilfredsstillende, når vi drøfter dette spørgsmål, at der er, jeg tror ministeren sagde acceptable ventetider for øjeblikket.

For Socialdemokratiet er der ikke noget, der hedder acceptable ventetider, når det drejer sig om disse tilfælde. Som andre ordførere har sagt, skal sammenhængen mellem volden og afsoningen falde prompte; ellers har det heller ikke nogen effekt på voldsforbryderen.

Vi har udtalelserne fra Fyns Amt, og vi har udtalelser fra en række jyske politimestre i de områder, hvor der er blevet nedlagt arresthuse: Det fører til en forøgelse. Nu vil ministeren altså oven i købet også nedlægge Vordingborg Arresthus i næste finanslov. Det er ikke acceptabelt.

Jeg er enig med ministeren i, at vi skal give kriminalforsorgen så gode muligheder som overhovedet muligt for at hjælpe folk til at vende tilbage og fungere i samfundet. Jeg er også enig i, at kriminalforsorgen pukler næsten mere, end man kan forlange af mennesker. Men de har haft dårlige vilkår, og de får det fremover. Jeg nævnte før, at de 35 stillinger, Folketinget bevilgede til dem, blev fjernet af

regeringen gennem generelle besparelser. Og nu vil den altså spare yderligere 11 mio. kr. og 50 stillinger i det kommende år. Jeg vil gerne helt kontant spørge ministeren, om han vil trække de besparelser tilbage.

Til sidst kun lige dette i forbindelse med spørgsmålet om, at afgørelserne er lagt over i andre ministerier, som ministeren bekræfter. Jamen problemet er måske, at det er justitsministeren, der sidder med en række af problemerne, nemlig dem, der ender i fængsel. Derfor er det også justitsministerens forpligtelse at sørge for, at der sker noget.

Jeg kom til at tænke på vores tre år gamle diskussion om repatrieringsordninger for flygtninge, som der var et flertal for. Om dem har ministeren i de to år, jeg har siddet i Retsudvalget, hver gang sagt til mig: Det er ikke mit bord, det er socialministerens. Der er ikke sket en snus i den sag, og det gør der heller ikke i disse sager, hvis justitsministeren, der i sidste ende mærker problemerne, ikke får skubbet bag på sine kolleger, så der virkelig bliver gjort noget grundlæggende ved det.

Endelig vil jeg om datoen for konferencen sige, at det jo er nemmere, hvis man har haft en vis indflydelse på datoen for konferencen, så også at deltage i den.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Som det fremgår, er vi også interesseret i en opprioritering af indsatsen mod volden – men selvfølgelig én, der kan have gavnlige virkning. I forbindelse hermed er det jo lidt mærkeligt, at de foranstaltninger, som regeringen har tilsluttet sig for adskillige år siden, ikke er blevet gennemført. Jeg kunne blive ved med at remse op fra den liste af beslutninger, som vi har fremsat forslag om, og som regeringen har tilsluttet sig, men som den bare aldrig har gennemført, f.eks. at der søges gennemført en hurtigere behandling ved domstolen bl.a. ved en forøgelse af antallet af dommere m.v. og nedbringelse af omfanget af de hverv, som dommere er pålagt uden for selve dommergerningen, for at få sagerne hurtigere behandlet.

En øget afsoningskapacitet foreslog vi. Det, regeringen gjorde i 1985, var at skære afsoningskapaciteten væsentligt ned, og det bliver regeringen ved med.